

ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืชประจำสัปดาห์

กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย กรมส่งเสริมการเกษตร

ปีที่ 10 ฉบับที่ 13 ประจำวันที่ 29 มีนาคม 2566

ไรแดงมันสำปะหลัง

เดือนเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลัง เนื่องจากเริ่มเข้าสู่ฤดูร้อน ทำให้อากาศร้อนและแห้งแล้ง เป็นช่วงที่เหมาะสมต่อการระบาดของไรแดงมันสำปะหลัง โดยตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงจากใบ ทำให้ใบเหลืองซีดเป็นจุดประขาว มีผลต่อการเจริญเติบโตและการสร้างหัวของมันสำปะหลัง ดังนั้น ขอให้เกษตรกรสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ หากเริ่มพบการเข้าทำลายให้ดำเนินการควบคุมและป้องกัน กำจัดก่อนเกิดการระบาดรุนแรงหรือสามารถขอคำแนะนำได้ที่เจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือสำนักงานเกษตรจังหวัดใกล้บ้าน

ลักษณะการทำลาย

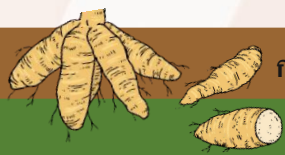
ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ ทำให้ใบเกิดจุดประต่างขาว โดยเฉพาะตามแนวเส้นใบ ต่อมาขยายแผ่กว้างขึ้น ทำให้หน้าใบทั้งหมดมีสีขาวซีด ใบกระด้าง กรอบ หากระบาดรุนแรงใบจะร่วงหลุดจากต้น ส่งผลต่อการเจริญเติบโตและการสร้างหัวของมันสำปะหลัง

ที่มาภาพ : กรมวิชาการเกษตร

ไรแดงที่พบทำลายมันสำปะหลังมี 3 ชนิด คือ

1. ไรแดงหมอน (*Tetranychus truncatus* (Ehara)) ดูดกินน้ำเลี้ยงใต้ใบ ทำลายใบแก่และใบเพสลาด หากระบาดรุนแรงจะเคลื่อนย้ายไปกินบนยอดอ่อน สร้างเส้นใยปกคลุมใบและลำต้น เมื่อไรแดงหมอนเริ่มทำลายจะเห็นเป็นจุดประขาว ใบเหลืองซีด ใบลู่ลง เหี่ยวแห้ง และหากทำลายในมันสำปะหลังอายุ 1 - 3 เดือนอาจทำให้ใบร่วง ยอดแห้งและตายได้ พบระบาดตลอดปี

2. ไรแดงมันสำปะหลัง/ไรแดงชมพู (*Oligonychus biharensis* (Hirst)) ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณหน้าใบ ไม่สร้างเส้นใย ทำให้ใบเป็นจุดประสีชาวจืด พบระบาดตลอดปี

3. ไรแมงมุมคันซาวา (*Tetranychus kanzawai* (Kishida)) ดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใต้ใบ สร้างเส้นใยปกคลุมผิวใบบริเวณที่ไรอาศัย หากการระบาดรุนแรงจะทำให้ใบไหม้ ขาดเป็นรู โดยเฉพาะบริเวณใกล้เส้นกลางใบ ทำให้ใบมันสำปะหลังไหม้ทั้งแปลง ใบร่วง และแห้งตาย พบระบาดเป็นครั้งคราว

ที่มาภาพ : กรมวิชาการเกษตร

แนวทางการป้องกันกำจัด

1. หมั่นตรวจแปลงในช่วงสภาพอากาศแห้งแล้ง ถ้าพบการระบาดของไรแดงให้เก็บใบมันสำปะหลังมาทำลาย

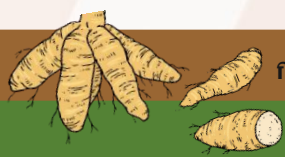
2. หลีกเลี่ยงการปลูกมันสำปะหลัง ในช่วงที่ต้นอ่อนจะกระทบแล้งนาน การตกของฝนสามารถลดการระบาดได้

3. อนุรักษ์ศัตรูธรรมชาติ เช่น ตัวง่าสตีธอร์ส และไรตัวห้ำ

4. กรณีพบการระบาดอย่างรุนแรง ให้พ่นสารป้องกันกำจัดไร ได้แก่

- เฮกซีไทอะซอกซ์ 1.8% EC อัตรา 100 มิลลิลิตร
- ทีบูเฟนไพเรด 36% EC อัตรา 5 - 10 มิลลิลิตร
- ไพริดาเบน 20% WP อัตรา 10 - 15 กรัม
- ไซฟลูมิโทเฟน 20% EC อัตรา 10 มิลลิลิตร
- สไปโรมีซิเฟน 24% SC อัตรา 10 มิลลิลิตร

โดยเลือกใช้สารชนิดใดชนิดหนึ่งผสมน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบไรแดงทำลายบริเวณใบยอด และใบส่วนล่างเริ่มแสดงอาการเหี่ยว พ่นให้ทั่วบริเวณใต้ใบและบนใบ จำนวน 1 - 2 ครั้ง ห่างกัน 10 วัน ไม่ควรพ่นสารชนิดเดียวกันติดต่อกันเกิน 3 ครั้ง ควรสลับชนิดสารเพื่อป้องกันการต้านทานต่อสาร

ที่มา : กรมวิชาการเกษตร

ที่ปรึกษา : นางสาวสุมนา สิมาสฤษฏ์ ผู้อำนวยการกลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช

บรรณาธิการ : นางสาวกัญญากร อุทัย นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

เรียบเรียงโดย : นางสาวดวงฤทัย กิ่งคร นักวิชาการเกษตร

กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย

